

رابطه بین انسجام فضایی- زمانی با علایم مثبت و منفی در بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا

Relationship between spatial-temporal integration and positive and negative symptoms in schizophrenia patients

تاریخ پذیرش: ۸۷/۹/۲۴

تاریخ دریافت: ۸۷/۳/۲۳

Makarem S. MSc[✉], Goodarzi M. A. PhD,
Taghavi S. M. R. PhD

سپیده مکارم[✉]، محمدعلی گودرزی^۱،
سید محمد رضا تقیوی^۱

Abstract

Introduction: New psychological and neuropsychological studies have shown that the symptom and sign orientation approach is more useful in understanding the nature of schizophrenia. The aim of the present study was to investigate the relationship between spatial-temporal integration and positive and negative symptoms in patients with schizophrenia.

Method: Fifty patients with schizophrenia were examined with a spatial-temporal integration task.

Results: There were negative correlation between spatial-temporal integration ability and positive-negative symptoms.

Conclusion: By decreasing spatial-temporal integration ability the positive-negative symptoms increases in patients with schizophrenia.

Keywords: Spatial-Temporal Integration, Positive and Negative Symptoms, Schizophrenia, Conceptual Organization

چکیده

مقدمه: تحقیقات روان‌شناسی و عصب‌روان‌شناسی جدید نشان می‌دهند که بهمنظور درک و شناخت ماهیت اختلال اسکیزوفرنیا تمرکز بر نشانگان و ابعاد و علایم خاص این اختلال، مفیدتر از تمرکز بر زیرمجموعه‌های این اختلال در نظام‌های طبقه‌بندی است. هدف از پژوهش حاضر مطالبه رابطه بین انسجام فضایی- زمانی با علایم مثبت و منفی در اختلال اسکیزوفرنیا بوده است.

روش: گروه نمونه شامل ۵۰ بیمار مبتلا به اختلال اسکیزوفرنیا بودند که به وسیله آزمایه انسجام فضایی- زمانی مورد ارزیابی قرار گرفتند.

یافته‌ها: هر چقدر افزایش میزان علایم مثبت و منفی بیشتر باشد، عملکرد بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا در آزمایه انسجام فضایی- زمانی ضعیفتر می‌شود.

نتیجه‌گیری: با افزایش علایم مثبت و منفی، توانایی انسجام فضایی- زمانی بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا کاهش می‌یابد.

کلیدواژه‌ها: انسجام فضایی- زمانی، علایم مثبت و منفی، اسکیزوفرنیا، سازمان‌دهی ادراکی

[✉]**Corresponding Author:** Department of Clinical Psychology, College of Education and Psychology, Shiraz University, Shiraz, Iran
Email: sepedehdam62@yahoo.com

بخش روان‌شناسی بالینی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

^۱بخش روان‌شناسی بالینی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

مقدمه

روان‌گستنگی (سایکوز) بر اساس فقدان تماس با واقعیت و بروز ضایعه‌هایی در قلمرو ادراک، پردازش اطلاعات و پاسخ به محرك‌های محیط مشخص می‌شود. به عبارت دیگر توهمند، هذیان و منزوی شدن در جهانی که تقریباً از تاثیر افراد یا رویدادهای پیرامونی به دور است افراد روان‌گستنگی را متمایز می‌کند. اسکیزوفرنیا، متداول‌ترین نوع روان‌گستنگی است. این اختلال توسط آسیب در کارکردهای اجتماعی، شخصی و شغلی مشخص می‌شود و منجر به ادراکات، باورهای نادرست و مشکلات وسیع در درک واقعیت می‌شود و بیان احساس و هیجان را محدود می‌کند [۱]. این آسیب در زندگی روزانه فرد، در غیاب آسیب معنی‌دار کارکرد هوشی، تداخل ایجاد می‌کند به‌طوری که فرد در انجام فعالیت‌های روزمره خود به سایر افراد متکی می‌شود.

اختلال اسکیزوفرنیا در طول تاریخ توجه صاحب‌نظران روان‌پژوهشی و نورولوژی را به خود جلب کرده است و وجود نایهنهجاری‌های ادراکی و شناختی در این اختلال از دیرباز مورد توجه محققین و موضوع تحقیقات بی‌شماری بوده است [۲، ۳، ۴، ۵، ۶].

عمده‌ترین تحقیقات در زمینه ادراک در بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا به نقص در سازمان‌دهی ادراکی (گروه‌بندی ادراکی) مربوط است. سازمان‌دهی ادراکی به عنوان توانایی دستگاه ادراکی برای سازمان‌دهی اطلاعات حسی در قالب بازنمایی‌های مرتبط تعريف می‌شود و پایه و اساس تجارت ما از دنیا را تشکیل می‌دهد که بیشتر با درون‌داده‌های بینایی در ارتباط است [۸]. قوانین مرتبط با سازمان‌دهی ادراکی، اولین بار توسط ورتهمیر مطرح و بعدها منجر به ایجاد نظریه گشتالت شد و تحقیقات بسیاری را بر روی افراد بهنجار و بیمار برانگیخت [۹]. اولین تحقیق تجربی در خصوص نقص در سازمان‌دهی ادراکی در اسکیزوفرنیا به کارهای کوکس و لوتال در سال ۱۹۷۸ باز می‌گردد. آنان با مقایسه بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیای پارانویید و غیرپارانویید و گروه کنترل در سه آزمایه بینایی به این نتیجه دست یافتند که بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیای غیرپارانویید عملکرد ضعیفتری در حوزه ادراک بینایی داشتند [۱۰]. تا سال ۱۹۸۰ فرضیه نقص در سازمان‌دهی ادراکی در اسکیزوفرنیا منجر به تحقیقات بی‌شماری روی بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا شد و این نتیجه به دست آمد که این دسته از بیماران دارای نقايسی در سازمان‌دهی ادراکی هستند که البته قابل نسبت دادن به داروهای خذران‌پریشی آنان نیست و در بیمارانی نیز که دارو دریافت نمی‌کنند، دیده می‌شود [۲]. به‌طور کلی، براساس فراتحلیل انجام‌شده توسط سیلورستین و همکاران، از ۳۳ تحقیق انجام‌شده در خصوص نقايسی ادراکی در بیماری اسکیزوفرنیا، ۲۸ تحقیق تایید کننده این نقص در بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا است [۱۱].

تحقیقات روان‌شناختی و عصب‌شناختی جدید نشان می‌دهند که به منظور درک و شناخت ماهیت اختلال اسکیزوفرنیا تمرکز بر

روش

پژوهش حاضر، توصیفی و از نوع همبستگی است. جامعه آماری این تحقیق شامل کلیه بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیای بیمارستان‌های باجگاه، این‌سینا و حافظ شهر شیراز بود که در فاصله مهر ماه تا آذر ماه سال ۱۳۸۶ بستره شده بود و شامل ۵۰ بیمار مبتلا به اسکیزوفرنیا (۳۰ مرد و ۲۰ زن) بودند. معیارهای شمول برای گروه نمونه شامل راست‌دست بودن، برخورداری از بینایی کافی و تشخیص بیماری اسکیزوفرنیا و معیارهای رد نیز شامل بیماری جسمی و بیماری روانی دیگر غیر از تشخیص اصلی (مانند

شرکت کنندگان در تشخیص خانه خالی با دشواری روپروردند. در تحقیقات گذشته، میزان صحت و درستی پاسخ‌های شرکت کنندگان در این آزمایه در محدوده ۵۰ تا ۶۰٪ قرار داشت. چنین درصدی برای بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا در محدوده پایینی قرار می‌گرفت، به همین دلیل در آزمایه فوق تغییراتی داده شد؛ بدین نحو که آزمایه از شکل ماتریس تبدیل به دایره‌ای به بزرگی ۵۰۰ پیکسل شد (قطر دایره تقریباً ۱۳۲ و شعاع آن ۶۶ میلی‌متر و مساحت دایره نیز برابر ۱۳۶/۸ سانتی‌متر مربع بود) که به شش قسمت مساوی تقسیم شده بود. در ارایه اول، سه خانه از دایره، رنگی می‌شد و پس از یک وقفه زمانی، دو خانه دیگر رنگی می‌شد. وظیفه آزمودنی یافتن خانه‌ای بود که هیچ‌گاه رنگی نمی‌شد. دایره با خطاهای سفید، در زمینه‌ای سیاه قرار داشت که خانه‌های آن هنگام پرشدن سبز می‌شدند؛ خانه‌ای نیز که آزمودنی به عنوان خانه خالی انتخاب می‌کرد، آبی رنگ می‌شد. شکل پرشدن خانه‌ها از یک مرحله زمانی به مرحله زمانی دیگر برای آزمودنی متفاوت و ارایه‌ها از یک آزمودنی به آزمودنی دیگر تغییر می‌کرد. شکل ارایه‌ها برای آزمودنی‌ها به طور تصادفی و توسط برنامه انتخاب می‌شد. با توجه به نتایج تحقیقات گذشته و نتایج حاصل از پیش‌مطالعه برای بررسی انسجام فضایی- زمانی بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا، آزمایه در ۶ مرحله به شرح زیر ساخته شد:

مرحله (۱) ارایه اول: ۵۰هزارام ثانیه؛ ارایه دوم: ۱۰۰هزارام ثانیه؛ وقفه بین‌محركی: ۵۰هزارام ثانیه

مرحله (۲) ارایه اول و دوم: ۱۰۰هزارام ثانیه؛ وقفه بین‌محركی: ۵۰هزارام ثانیه

مرحله (۳) ارایه اول: ۱ ثانیه؛ ارایه دوم: ۱۰۰هزارام ثانیه؛ وقفه بین‌محركی: ۵۰هزارام ثانیه

مرحله (۴) ارایه اول و ارایه دوم: ۱۰۰هزارام ثانیه؛ وقفه بین‌محركی: ۳۰هزارام ثانیه

مرحله (۵) ارایه اول و دوم و وقفه بین‌محركی: ۱۰۰هزارام ثانیه

مرحله (۶) ارایه اول و دوم: ۱۰۰هزارام ثانیه؛ وقفه بین‌محركی: ۲ ثانیه

همچنین، این آزمایه یک مرحله تمرین (قبل از شروع مراحل اصلی) داشت که برای آشنایی شرکت کنندگان با آزمایه طراحی شده بود. در این مرحله، زمان ارایه اول ۲۰۰هزارام ثانیه و زمان ارایه دوم و وقفه زمانی ۱۰۰هزارام ثانیه انتخاب شده بود. این مرحله ۸ بار تکرار می‌شد.

آزمایه انسجام فضایی- زمانی با استفاده از یک دستگاه کامپیوتر لپ‌تاپ با صفحه نمایش ۱۷ اینچ و قدرت تشخیص 1280×800 پیکسل اجرا شد. بدین صورت که در اتفاقی مجلزا، آزمودنی‌ها به طور انفرادی، جلوی لپ‌تاپ با فاصله تقریبی ۴۰ سانتی‌متر قرار می‌گرفتند. قبل از شروع آزمایش، آزماینده یا آزمودنی صفحه مربوط به خصوصیات جمعیت‌شناختی را پر می‌کرد. سپس، آزمودنی دستورالعمل و شیوه انجام آزمایه را می‌خواند و اگر ابهامی وجود

سوء‌صرف مواد یا عقب‌ماندگی ذهنی و یا اسکیزوفرکتیو بود. گروه نمونه بر اساس تشخیص روان‌پزشک (مندرج در پرونده بیماران) و مصاحبه ساختاریافته توسط محقق بر اساس ملاک‌های DSM-IV برای اختلال اسکیزوفرنیا و نیز با توجه به ملاک‌های شمول و رد، برای آزمایش انتخاب شدند. این گروه در دامنه سنی ۱۳-۶۶ سال با میانگین سنی ۳۴/۲ سال و انحراف معیار ۱۱/۱ قرار داشتند و میانگین دوز داروی مصرفی (معادل کلروپرومازین) در این گروه برابر ۵۴/۷ میلی‌گرم بود.

مقیاس اندازه‌گیری علایم منفی (SANS) و مثبت (SAPS) در اسکیزوفرنیا در سال ۱۹۸۲ توسط اندریسن ساخته شد [۲۳، ۲۴]. مقیاس اندازه‌گیری علایم منفی شامل ۲۰ سؤال است که به ۵ گروه گنگی و یکنواختی عاطفی (۷ سؤال)، فقر کلامی (۴ سؤال)، کمبود اراده- بی‌احساسی (۳ سؤال)، فقدان احساس لذت بی‌تفاوتی اجتماعی (۴ سؤال) و نقص توجه (۲ سؤال) تقسیم می‌شود که در انتهای هر ۵ گروه، یک سؤال کلی برای سنجش مجموعه علامت‌ها وجود دارد.

مقیاس اندازه‌گیری علایم مثبت شامل ۳۰ سؤال است و به ۴ گروه توهם (۶ سؤال)، هذیان (۱۲ سؤال)، رفتار غیرعادی (۴ سؤال) و اختلال تفکر صوری (۸ سؤال) تقسیم می‌شود که در انتهای هر ۴ گروه نیز مانند مقیاس علایم منفی، یک سؤال کلی برای سنجش مجموعه علامت‌ها وجود دارد. این مقیاس‌ها در ۶ سطح، هیچ، مردد، کمی، متوسط، زیاد و شدید است که از ۰ تا ۵ درجه‌بندی می‌شوند. در انتهای برای هر مقیاس یک نمره کلی در نظر گرفته می‌شود. زاده‌محمدی و همکاران، میانگین ضریب پایابی برای مقیاس علایم منفی را ۰/۷۸ و علایم مثبت را ۰/۷۷ گزارش کرده‌اند [۲۵]. کوستا و همکاران، روابی این مقیاس را (بر اساس ارزیابی دو ارزیاب) خوب گزارش کرده‌اند [۲۶].

آزمایه "مکان‌یابی خانه خالی" برای سنجش انسجام فضایی- زمانی طراحی شده و برگرفته از آزمایه‌ای به همین نام است که توسط دی‌لولو ساخته شد [۲۷]. آزمایه وی شامل ماتریسی 5×5 با ۲۵ خانه بود که در ارایه اول ۱۲ خانه با دایره‌های سیاه پر می‌شد و پس از یک وقفه زمانی (که در آن دایره خالی نشان داده می‌شود)، ۱۲ خانه دیگر توسط دایره‌ها پر می‌شوند؛ وظیفه آزمودنی کشف خانه‌ای است که در هر دو ارایه خالی می‌ماند و با دایره سیاه پر نمی‌شود. در تحقیق دی‌لولو، زمان ارایه آرایش اول متغیر (از صفرهزارام ثانیه تا ۲۰۰هزارام ثانیه) و زمان ارایه آرایش دوم و وقفه زمانی بین‌محركی یکسان و ثابت بود (۱۰هزارام ثانیه) [۱۷، ۲۲]. این آزمایه تاکنون روی افراد بهنجار انجام شده و در بعضی تحقیقات تغییراتی مانند تغییر در اندازه ماتریس، متغیر کردن زمان وقفه و ثابت ماندن زمان ارایه محرك اول و دوم روی آن انجام گرفته است [۱۹، ۲۰]. در پیش‌تحقیقی، آزمایه فوق روی تعدادی از افراد اجرا شد و با وجود تغییرات انجامشده در خصوص اندازه ماتریس،

جدول ۲) میانگین و انحراف معیار بیماران مبتلا به اسکیزوفرنی در خرد

مقیاس‌های عالیم منفی		
مقیاس عالیم منفی	میانگین	انحراف معیار
۴/۷	۷/۲	سطحی شدن عاطفه
۳	۳/۴	کمبود کلامی
۳/۴	۴/۶	کمبود اراده
۲/۸	۸/۳	فقدان احساس لذت
۳/۳	۳	توجه

۱- ضرایب همبستگی بین نمره‌های درستی پاسخ و عالیم مثبت و منفی همه در جهت منفی است. این بدان معنی است که با افزایش عالیم مثبت و منفی توانایی انسجام فضایی- زمانی کاهش یافته است.

۲- در بین خردۀ مقیاس‌های عالیم مثبت، تنها خردۀ مقیاس‌های توهم و اختلال تفکر با درستی پاسخ در برخی مراحل آزمایه انسجام فضایی- زمانی، همبستگی منفی معنی داری نشان داده‌اند.

۳- بین خردۀ مقیاس‌های عالیم منفی، به ترتیب خردۀ مقیاس‌های توجه و سطحی شدن عاطفه، کمبود اراده و کمبود کلامی همبستگی منفی معنی دار را با درستی پاسخ در برخی مراحل آزمایه انسجام فضایی- زمانی نشان داده‌اند.

۴- بالاترین میزان همبستگی بین نمرات خردۀ مقیاس‌های توهم (از مقیاس عالیم مثبت) و توجه (از مقیاس عالیم منفی) به ترتیب با نمرات درستی پاسخ در مراحل ششم و پنجم آزمایه انسجام فضایی- زمانی مشاهده می‌شود.

جدول ۳) ضرایب همبستگی بین میزان درستی پاسخ بیماران مبتلا به اسکیزوفرنی در مراحل آزمایه انسجام فضایی- زمانی و نمره کلی آنها در مقیاس عالیم مثبت و خردۀ مقیاس‌های آن

مقیاس		عالیم مرحله ۱ مرحله ۲ مرحله ۳ مرحله ۴ مرحله ۵ مرحله ۶					
مثبت		-۰/۴۳**	-۰/۴۱**	-۰/۲۶	-۰/۲۰	-۰/۳۷**	-۰/۳۴**
توهم		-۰/۱۳	-۰/۱۱	-۰/۲۵	-۰/۰۱	-۰/۱۲	
هدیان		-۰/۰۱	-۰/۰۱	-۰/۰۱	-۰/۰۱	-۰/۰۱	
رفتار		-۰/۰۲۰	-۰/۰۱۵	-۰/۰۲۰	-۰/۰۱۹	-۰/۰۱۱	-۰/۰۲۲
غیر		-۰/۰۱۵	-۰/۰۱۱	-۰/۰۱۹	-۰/۰۱۱	-۰/۰۱۱	-۰/۰۲۰
عادی		-۰/۰۱۱	-۰/۰۱۱	-۰/۰۱۱	-۰/۰۱۱	-۰/۰۱۱	-۰/۰۱۱
اختلال		-۰/۰۴۰**	-۰/۰۳۳*	-۰/۰۳۲*	-۰/۰۳۲*	-۰/۰۱۰	-۰/۰۰۹
تفکر		-۰/۰۳۹**	-۰/۰۲۹*	-۰/۰۲۸*	-۰/۰۲۸*	-۰/۰۱۶	-۰/۰۲۶
نمره	کل	-۰/۰۳۵**	-۰/۰۲۹*	-۰/۰۲۸*	-۰/۰۲۸*	-۰/۰۱۶	-۰/۰۲۶
** p<0/01	*	p<0/05					

داشت آزماینده توضیح اضافی می‌داد (البته، به دلیل دشواری اکثر بیماران در فهم دستورالعمل، آزماینده برای همه بیماران به طور شفاهی و با استفاده از مرحله تمرین شیوه انجام آزمایه را توضیح می‌داد). آزمودنی در ابتدا مرحله تمرین را انجام می‌داد و پس از آگاهی کامل از شیوه آزمایه وارد مرحله آزمایش می‌شد. در خصوص بیماران، تنها کسانی برای ادامه آزمایش انتخاب می‌شدند که توانسته بودند در مرحله تمرین از ۸ شکل به ۵ شکل یا بیشتر پاسخ صحیح دهند. پس از پایان هر مرحله، به آزمودنی در خصوص نحوه عملکرد وی (از ۱۰ بار آزمایش، چند بار به درستی خانه خالی را شناسایی کرده است) بازخورد داده می‌شد. مراحل، با فشاردادن دکمه Enter در هر بار توسط آزماینده آغاز می‌شد و در انتهای هر بار آزمایش، دایره خالی با نشانگر موس ظاهر می‌شد که آزمودنی باید با تکان دادن موس و کلیک کردن بر روی خانه مورد نظرش، پاسخ می‌داد (بیماران قبل از انجام آزمایش به خوبی با نحوه استفاده از موس آشنایی شده و تمرین می‌کردند). کل آزمون برای بیماران حدود ۲۰ تا ۳۰ دقیقه به طول می‌انجامید. پس از اجرای آزمایه، محقق مقیاس عالیم مثبت و منفی را با توجه به مصاحبه‌ای که با بیماران انجام می‌داد، تکمیل کرد. در انتهای، از آزمودنی‌ها به خاطر انجام این آزمایه تشکر و قدردانی به عمل آمد.

جدول ۱) میانگین و انحراف معیار نمرات بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا در خردۀ مقیاس‌های عالیم مثبت

مقیاس عالیم مثبت	میانگین	انحراف معیار
توهم	۱۱/۴	۵/۸
هدیان	۱۳/۲	۴/۴
رفتار غیرعادی	۶/۹	۱/۶
اختلال تفکر	۷/۲	۴/۸

برای بررسی سوال تحقیق، ابتدا نمره کل بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا در مقیاس عالیم مثبت و عالیم منفی و نیز خردۀ مقیاس‌های آنان محاسبه و سپس، از روش همبستگی پیرسون برای بررسی ارتباط بین عملکرد (درستی پاسخ) در مراحل شش گانه آزمایه و عالیم مثبت و منفی استفاده شد.

یافته‌ها

جداول ۱ و ۲ میانگین و انحراف معیار نمرات بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا را در مقیاس عالیم مثبت و منفی به تفکیک خردۀ مقیاس‌های آنها نشان می‌دهد. ارتباط بین عملکرد این دسته از بیماران در آزمایه انسجام فضایی- زمانی و عالیم مثبت و منفی در جداول ۳ و ۴ نشان داده شده است. با مشاهده جداول ۳ و ۴ می‌توان عمده‌ترین نتایج حاصل از تحلیل را را به شرح زیر خلاصه کرد:

جدول ۶) ضرایب همبستگی بین میزان درستی پاسخ در مراحل آزمایه انسجام فضایی- زمانی با عالیم منفی

مقیاس	عالیم	مرحله ۱	مرحله ۲	مرحله ۳	مرحله ۴	مرحله ۵	مرحله ۶
منفی							
بی تغییر							
ماندن	-۰/۴۵**	-۰/۲۹*	-۰/۴۹**	-۰/۱۸	-۰/۲۳	-۰/۰۳	
چهره							
کاهش							
حرکات	-۰/۴۴**	-۰/۵۳**	-۰/۲۰	-۰/۳۷**	-۰/۲۲	-۰/۲۲	
خود به خود							
کم شدن	-۰/۳۳*	-۰/۲۰	-۰/۱۷	-۰/۴۴**	-۰/۲۳	-۰/۳۲*	
حالات							
بیانگر	-۰/۴۳**	-۰/۳۴*	-۰/۲۰	-۰/۴۰**	-۰/۲۳	-۰/۱۱	
فقدان	-۰/۲۵	-۰/۳۴*	-۰/۱۹	-۰/۳۰*	-۰/۰۲	-۰/۱۹	
انرژی							
بی توجهی اجتماعی	-۰/۲۹*	-۰/۵۱**	-۰/۲۴	-۰/۴۳**	-۰/۰۳	-۰/۱۹	
بی توجهی در جریان	-۰/۰۶	-۰/۰۵	-۰/۰۲	-۰/۱۷	-۰/۰۲	-۰/۰۲	
آزمایش	-۰/۰۴	-۰/۰۴	-۰/۰۴	-۰/۰۴	-۰/۰۴	-۰/۰۴	

** p<0/01 * p<0/05

تحلیل مشابهی برای بررسی ارتباط بین درستی پاسخ در مراحل شش گانه آزمایه انسجام فضایی- زمانی و تمامی عالیم مندرج در مقیاس عالیم مثبت و منفی انجام شد. از بین عالیم مثبت، عالیم توهم شنوازی، بیانی، تعبیر صداها، تفکر مماسی و غیرمنطقی و از بین عالیم منفی، عالیم بی تغییر ماندن چهره، کاهش حرکات خود به خود، کم شدن حالات بیانگر، فقر تکلم، فقدان انرژی، بی توجهی اجتماعی و بی توجهی در جریان آزمایش با درستی پاسخ در مراحل آزمایه همبستگی معنی دار آماری داشت (به جداول ۵ و ۶ نگاه کنید). توهم بیانی و تفکر مماسی با اکثر مراحل، همبستگی معنی دار آماری دارند. بین سایر عالیم (توهم بدنی، توهم بویاپی، تمامی هذیانها و رفتارهای غیرعادی و غریب و اختلالات تفکر صوری مانند خروج از خط، بی ربطی، حاشیه پردازی، فشار تکلم، حواس پرتی ضمن تکلم و تداعی صوتی و از میان عالیم منفی، عالیم کاهش تماس چشمی، عدم واکنش عاطفی، نبود لحن صوتی، عاطفه نامناسب، فقر محتوای کلام، انسداد کلام، افزایش زمان نهفتگی پاسخ، بهداشت، عدم استمرار کار و تحصیل، فعالیت‌ها و عالیق تغیریحی و جنسی، احساس صمیمیت و رفاقت، ارتباط با همسالان) با درستی پاسخ، در هیچ یک از مراحل آزمایه، همبستگی معنی دار آماری وجود نداشت.

جدول ۴) ضرایب همبستگی بین میزان درستی پاسخ بیماران مبتلا به اسکیزووفرمنی در مراحل آزمایه انسجام فضایی- زمانی و نمره کلی آنها در مقیاس عالیم منفی و خرده‌مقیاس‌های آن

مقیاس	عالیم	مرحله ۱	مرحله ۲	مرحله ۳	مرحله ۴	مرحله ۵	مرحله ۶
منفی							
سطوحی							
شدن	-۰/۴۲**	-۰/۳۰*	-۰/۲۱	-۰/۳۲*	-۰/۲۰	-۰/۳۰*	
عاطفه							
کمبود کلامی	-۰/۲۹*	-۰/۲۱	-۰/۲۳	-۰/۳۰*	-۰/۱۴	-۰/۱۵	
کمبود اراده	-۰/۲۸*	-۰/۲۰	-۰/۲۰	-۰/۳۰*	-۰/۰۴	-۰/۰۱	
فقدان احساس	-۰/۰۶	-۰/۰۵	-۰/۰۲	-۰/۱۷	-۰/۰۲	-۰/۰۲	
لذت							
توجه	-۰/۳۰**	-۰/۵۴**	-۰/۲۳	-۰/۴۹**	-۰/۰۱	-۰/۳۸***	
نمره کل	-۰/۴۲**	-۰/۴۶***	-۰/۱۸	-۰/۴۲**	-۰/۱۶	-۰/۳۶*	

** p<0/01 * p<0/05

جدول ۵) ضرایب همبستگی بین درستی پاسخ در مراحل آزمایه انسجام فضایی- زمانی با عالیم مثبت

مقیاس	عالیم	مرحله ۱	مرحله ۲	مرحله ۳	مرحله ۴	مرحله ۵	مرحله ۶
مثبت							
توهم شنوازی							
تعییر صداها							
توهم بیانی							
تفکر مماسی							
تفکر غیرمنطقی							

** p<0/01 * p<0/05

۵- مرحله ۴ و ۲ آزمایه انسجام فضایی- زمانی، با هیچ یک از خرده‌مقیاس‌های عالیم مثبت و منفی ارتباط معنی دار آماری ندارد. همچنین، بین خرده‌مقیاس‌های هذیان و رفتارهای غیرعادی و غریب (از مقیاس عالیم مثبت) و فقدان احساس لذت (از مقیاس عالیم منفی) نیز، با هیچ یک از مراحل آزمایه همبستگی معنی دار آماری وجود ندارد.

بحث

عمل کرده‌اند. در تفسیر این رابطه نیز می‌توان فرضیات مختلفی را مطرح کرد. ابتدا باید در نظر گرفت که عملکرد صحیح در آزمایه انسجام فضایی- زمانی نیازمند توجه به اطلاعات ارایه شده و برخورداری از سطح انگیزشی مناسب برای دست‌یابی به هدف و نتیجه مطلوب است. احتمال دارد که وجود یکنواختی عاطفی، مانع از تاثیرپذیری این دسته از بیماران از پسخوراند عملکرد خود در راستای افزایش دقت یا تلاش بیشتر برای دست‌یابی به نتیجه مطلوب شود. بنابراین، ممکن است عملکرد در سطح پایین، باقی مانده و منجر به کاهش میزان درستی پاسخ در این آزمودنی‌ها شود. احتمال دوم این است که بی‌توجهی در جریان آزمایه ممکن است مانع از دریافت کامل و ادغام اطلاعات ارایه شده شود و این امر توانایی انسجام فضایی- زمانی را در این بیماران کاهش دهد. با وجود این که مشکلات توجهی یکی از عوامل مطرح در عملکرد ضعیف بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا در اکثر آزمایه‌های شناختی هستند، اما نمی‌توانند به طور کامل تبیین کنند این دسته از بیماران در آزمایه‌های شناختی باشند، بلکه عامل اصلی، مشکلات و تقاضی است که بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا در پردازش اطلاعات دارند [۲۹، ۳۰]. شایان ذکر است که در آزمایه انسجام فضایی- زمانی می‌تواند توجه بیماران را بر آزمایه انسجام فضایی- زمانی متوجه نگاه دارد. بدین صورت که شروع ارایه محرک در هر کوشش پس از هشدار آزماینده و اطمینان از توجه او صورت می‌گرفت. در نهایت، عامل واسط دیگری می‌تواند علت رابطه منفی انسجام فضایی- زمانی و عالیم منفی در اختلال اسکیزوفرنیا باشد. قضاوت در مورد این که کدام یک از فرضیات فوق درست است بر اساس نتایج تحقیق حاضر امکان پذیر نیست. اما بر اساس نتایج تحقیقات قبلی (داوسون؛ نوچترلین) باید با اعتبار بیشتری به فرضیه اول نگاه کرد.

همچنین، همان‌گونه که در قسمت نتایج ذکر شده است، از میان عالیم، توهمند بینایی و تفکر مماسی با درستی پاسخ در اکثر مراحل آزمایه انسجام فضایی- زمانی، همبستگی معنی‌دار آماری داشتند. رابطه بین انسجام فضایی- زمانی و توهمند بینایی در قسمت قبل (خرده‌مقیاس توهمند) توضیح داده شد. تفکر مماسی نوعی اختلال در فرم تفکر است که در آن بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا قادر به ایجاد تداعی‌های هدف‌مند نیستند. به عبارت دیگر، این دسته از بیماران به سؤالاتی که از آنان پرسیده می‌شود در مسیر انحرافی یا بی‌ربط پاسخ می‌دهند. اگر چه بر اساس نتایج تحقیق حاضر که از نوع همبستگی است، نمی‌توان رابطه علت و معلولی استنتاج کرد؛ اما بر اساس نتایج مطالعات قبلی و نظریه‌های موجود، این احتمال وجود دارد که ضعف در انسجام فضایی- زمانی، خود عاملی در ایجاد تفکر مماسی باشد، زیرا این دسته از بیماران قادر به شکل دادن ارتباطات هدف‌مند و متناسب با موضوع نیستند.

نتایج این تحقیق نشان داد که هر چه بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا دارای عملکرد ضعیف‌تری در آزمایه انسجام فضایی- زمانی باشند، میزان عالیم مثبت و منفی (به‌طور کلی) آنان بیشتر است. به عبارت دیگر، با افزایش عالیم مثبت و منفی، توانایی انسجام فضایی- زمانی کاهش یافته است. همچنین، همان‌گونه که در قسمت نتایج ذکر شد، خرده‌مقیاس‌های توهمند از مقیاس عالیم مثبت و سطحی‌شدن عاطفه و توجه از مقیاس عالیم منفی با اکثر مراحل آزمایه همبستگی معنی‌داری داشتند. به‌طور کلی، این یافته‌ها (ارتباط بین عالیم مثبت و منفی با انسجام فضایی- زمانی) همسو با نتایج تحقیقاتی است که نقص در ادراک را در بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا گزارش داده‌اند [۵، ۱۶، ۱۲، ۶].

وجود رابطه معکوس بین نمرات خرده‌مقیاس‌های توهمند و اختلال تفکر و درستی پاسخ در آزمایه انسجام فضایی- زمانی، می‌تواند احتمالات زیر را مطرح می‌کند:

۱- ممکن است همان‌گونه که در مقدمه این مقاله ذکر شد، اختلال در توانایی انسجام فضایی- زمانی، زمینه ایجاد توهمند و اختلال تفکر را در بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا ایجاد کند.

۲- ممکن است نشانه‌ها و عالیم توهمند و اختلال تفکر، خود به عنوان علت عمل کنند و توانایی انسجام فضایی- زمانی را در این بیماران دچار اختلال کنند.

۳- احتمال سوم این است که عاملی دیگر واسطه تغییرات فرآیند انسجام فضایی- زمانی و عالیم توهمند و اختلال تفکر باشد. با توجه به نتایج تحقیق حاضر که از نوع همبستگی است نمی‌توان هیچ یک از این احتمالات را رد یا تایید کرد. در تحقیقات آتی با طرح‌های جامع‌تر و با استفاده از آزمایه انسجام فضایی- زمانی می‌توان فرضیات فوق را مورد بررسی قرار داد.

از بین احتمالات فوق، نتایج برخی تحقیقات (مانند ایزاوا) و دلالت‌های ضمنی برخی از نظریه‌ها حاکی از این است که نارسایی در فرآیند انسجام فضایی- زمانی می‌تواند به صورت بالقوه زمینه ایجاد توهمند را فراهم نماید. مثلاً، در مدل شناختی هیزلی اذعان شده است که بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا قادر نیستند با استفاده از الگوپردازی و انسجام‌بخشی به محرک‌ها، اطلاعات زاید محیطی را حذف کنند. بنابراین، درون‌داده‌های حسی جاری، مواد نامناسبی را در حافظه بر می‌انگیزند. برانگیخته شدن مواد نامناسب از حافظه در فرد، آمادگی‌هایی را جهت ادراک‌های توهمند و اختلالات تفکر ایجاد می‌کند و فرد را به سوی توهمند و اختلال تفکر سوق می‌دهد [۲۸، ۳].

ارتباط منفی درستی پاسخ در آزمایه انسجام فضایی- زمانی با نمرات بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا در خرده‌مقیاس‌های عالیم منفی نیز بدین مفهوم است که با افزایش عالیم منفی، بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا در آزمایه انسجام فضایی- زمانی ضعیفتر

- 12- Izawa R, Yamamoto S. Spatio-temporal disintegration of visual perception in schizophrenia as revealed by a novel cognitive task; The searchlight test. *Schizophrenia Res.* 2002;53:67-74.
- 13- Uhlhaas P, et al. Perceptual grouping in disorganized schizophrenia. *Psychiatr Res.* 2006;145:105-17.
- 14- Carter, et al. Perceptual and attention asymmetries in schizophrenia: Future evidence for a left hemispheric deficit. *Psychiatr Res.* 1996;62:111-9.
- 15- Doniger G, et al. Impaired sensory processing as basis for object recognition deficit in schizophrenia. *Am J Psychiat.* 2001;158(11):1818-26.
- 16- Malaspina D, et al. Using figure-ground perception to examine the unitary and heterogeneity models for psychopathology in schizophrenia. *Schizophrenia Res.* 2003;59:297-9.
- 17- Di lollo V. Temporal integration in visual memory. *J Exp Psychol: General.* 1980;109(1):75-97.
- 18- Di lollo V, Dixon P. Beyond visible persistence: An alternative account of temporal integration and segregation in visual processing. *Cognitive Psychol.* 1994;26:33-63.
- 19- Brockmole JR, Irwin DE. Temporal integration between visual image and visual percept. *Journal of Experimental Psychology: Human Percept Perform.* 2002;28(2):315-34.
- 20- Hollingworth A, Hyun J, Zhang W. The role of visual short term memory in empty cell localization. *Percept Psychophysics.* 2005;67(8):1322-43.
- 21- Jiang Y. Time window from visual image to visual short term memory: Consolidation or integration. *Exp Psychol.* 2004;51:45-51.
- 22- Jiang Y, Kumar A, Vickery TJ. Integrating sequential arrays in visual short term memory. *Exp Psychol.* 2005;52(1):39-46.
- 23- Andreasen NC. Scale for assessment of negative symptoms (SANS). Iowa City: Iowa Press; 1982.
- 24- Andreasen NC. Scale for assessment of positive symptoms (SAPS). Iowa City: Iowa Press; 1982.
- 25- زاده‌محمدی علی، حیدری محمود، مجذتیموری محمد. بررسی اثر موسیقی درمانگری بر علایم مثبت و منفی بیماران روان‌گیخته. مجله روان‌شناسی. ۱۳۸۰؛ ۳(پیاپی ۱۹):۴۹-۵۱.
- 26- Cuesta J, et al. A taxometric analysis of schizophrenia symptoms. *Psychiatr Res.* 2007;150(3):245-53.
- 27- Di lollo V, et al. Backward masking and interference with the processing of visual displays. *J Exp Psychol.* 1974;103:934-40.
- 28- Hemsley DR. The development of a cognitive model of schizophrenia: Placing in context. *Neuroscience Biobeh Rev.* 2005;29:977-88.
- 29- Dawson ME, Nuechterlein KH. Information processing and attention functioning in the developmental course of schizophrenic disorders. *Schizophrenia Bul.* 1984;10:160-203.
- 30- Nuechterlein KH, Buchsbaum M. Neuropsychological vulnerability to schizophrenia. In: Antony DS, Cutting J, editors. *Neuropsychology of Schizophrenia: Brain, Damage, Behavior and Cognition.* UK: Lawrence Erlbaum Associates Ltd Publishers; 1994. p. 53-74.

نتیجه‌گیری

بهطور کلی، بر اساس نتایج تحقیق حاضر تنها می‌توان نتیجه گرفت که بین تعداد قابل توجهی از علایم مثبت و منفی و علایم اسکیزوفرنیا رابطه وجود دارد. بر اساس نتایج تحقیق حاضر نمی‌توان پیدایش علایم مثبت و منفی را به نقص در انسجام فضایی- زمانی به عنوان علت نسبت داد. با وجود این، وجود ارتباط بین فرآیند ادراکی انسجام فضایی- زمانی و علایم مثبت و منفی در اختلال اسکیزوفرنیا، نوید بخش تحقیقاتی است که بتوانند با توصل به نتایج شناختی علاوه بر تبیین کلی اختلال اسکیزوفرنیا، علایم آن را نیز توضیح دهند.

منابع

- ۱- دادستان پریخ. روان‌شناسی مرضی تحولی از کودکی تا بزرگسالی. جلد دوم. تهران: انتشارات سمت؛ ۱۳۷۸.
- ۲- Frith C, Dostevens M, Johnstones EC. Integration of schematic faces and other complex objects in schizophrenia. *J Nerv Mental Dis.* 1983;17:34-9.
- ۳- Hemsley DR. Cognitive disturbance as the link between schizophrenic symptoms and their biological bases. *Neurology, Psychiatr Brain Res.* 1994;2:163-70.
- ۴- Goodarzi MA, Wykes T, Hemsley DR. Cerebral lateralization of global-local processing in people with schizotypy. *Schizophrenia Res.* 2000;45:115-21.
- ۵- Silverstein SM, Kovacs I, Corry R, Valone C. Perceptual organization, the disorganization syndrome and context processing in chronic schizophrenia. *Schizophrenia Res.* 2000;43:11-20.
- ۶- Bellgrove MA, Vance A, Bradshaw JL. Local-global processing in early-onset schizophrenia: Evidence for an impairment in shifting the spatial scale of attention. *Brain Cognition.* 2003;51:48-65.
- ۷- قاسمزاده حبیب‌ا...، کریم‌قدیری نرگس، براهی محمدنقی. بررسی مقایسه فرآیندهای عالی شناختی در بیماران مبتلا به اسکیزوفرنی حاد و مزمن با افراد بهنجار: رویکرد نوروسایکولوژیک. در: قاسم‌زاده حبیب‌ا...، ویراستار. نوروسایکولوژی شناختی: مجموعه مقالات سمپوزیوم نوروسایکولوژی شناختی ایران در آبان ماه ۱۳۸۱. تهران: انتشارات ارجمند؛ ۱۳۸۵.
- ۸- Palmer SE, Nelson R. Late influence on perceptual grouping. *Percept Psychophysics.* 2000;62:1321-31.
- ۹- ایروانی محمود، خداپناهی محمدکریم. روان‌شناسی احساس و ادراک. تهران: سمت؛ ۱۳۸۰.
- 10- Cox MD, Levental DB. Multivariate analysis and modification of a preattentive, perceptual dysfunction in schizophrenia. *J Nervous Mental Dis.* 1978;166:709-18.
- 11- Silverstein S, Uhlhaas P. Perceptual organization in schizophrenia spectrum disorder: Empirical research and theoretical implication. *Psychological Bul.* 2005;131(4):618-32.